

همشهری همشهری
شهر و نگوین
آلوده

دانش آموزان دبستانی از آلودگی هوای گویند

لطفا از کودکی یادمان دهید شعار ندهیم

ما پاسخ‌ها را حفظیم

دو نفرشان کاغذی به دست گرفته‌اند و تلاش می‌کنند جملاتی را که پیش از این مربی بهداشت به آنان آموزش داده است، از بر کنند و هنگام مصاحبه تحویل‌مان دهند. «آلودگی هوا ناشی از دود ماشین‌ها و کارخانه‌هاست. برای بهبودش باید کمتر از وسیله نقلیه شخصی استفاده کنیم.» این‌ها جملاتی است که یکی از بچه‌ها مدام با خود تکرار می‌کند و موجب خنده‌مان می‌شود. گویی دارند خودشان را برای امتحان آماده می‌کنند؛ البته بیراه هم نیست. انگار همه ما پاسخ‌های مقابله با آلودگی هوا را از بریم و راه از بین بردنش را هم حفظیم اما هنوز از مرحله حفظیات فراتر نرفته و امتحان را آغاز نکرده‌ایم! واقعا چقدر این پاسخ‌ها را به کار می‌بندیم؟

تعطیلی برای آلودگی هوا را دوست نداریم

بررسی‌ها نشان داده است کودکان وسایل خوردگان، دوگروه آسیب‌پذیر در برابر آلودگی هوا هستند و در این میان، کودکان صدمات بیشتری را در هنگام مواجهه با هوای آلوده تحمل می‌کنند؛ چرا که تعداد تنفس آنان بیشتر است و در نتیجه میزان آلاینده‌های بیشتری را وارد سیستم تنفسی خود می‌کنند. در گزارش پیش‌رو نظر «شایان آقامیر» و «پوریا سیدی»، دانش‌آموزان کلاس سوم و «امیررضا اکبری» و «فؤاد جویا»، دانش‌آموزان کلاس ششم دبستان پسرانه فطرت را درباره آلودگی هوا و راهکارهای پیشنهادی برای مقابله با آن جویا شدیم. هر کدام از بچه‌ها به هر سوالی که دوست داشتند، جواب دادند و برخی سوال‌ها را نیز همه با هم پاسخ دادند. در ادامه، صحبت‌های ما را با زبان کودکانه بخوانید.

راه دور نمی‌روم و از خودم شروع می‌کنم. روز تهیه گزارش آلودگی هوا با ماشین به محل گزارش رفتم، در حالی که شاید اگر پیاده می‌رفتم، بیشتر از یک ربع راه نبود. حال من چگونه می‌توانم از کودکان ده ساله توقع داشته باشم که برای حفظ هوای پاک تلاش کنند؟ انگار من هم درگیر شعار شده‌ام. شاید بهترین جوابی که ذهنم را مجاب کند، این باشد که همین اقدامات نمادین هم بهتر از منفعل بودن است. باید آن قدر حرفش زده شود تا بالاخره باورمان شود که شهرمان مریض است و باید برای درمانش به فکر راه چاره باشیم و برای آغاز زنجیره درمان، چه جایی بهتر از مدرسه؟ جایی که قرار است مدیران و شهروندان فردا را تربیت کند.

اگر مدرسه تعطیل بشه، نمی‌تونیم درس بخونیم و وقتی بزرگ شدیم، هیچ کاره می‌شیم!

● دیروز چرا تعطیل بودین؟
به خاطر آلودگی هوا.

● آلودگی هوا یعنی چی؟

یعنی هوا پر شده از دود ماشین‌ها و کارخانه‌ها.

● باید چه کار کنیم که هوا آلوده نشه؟

باید ماشین‌ها رو هر سال معاینه فنی ببریم. به جای ماشین شخصی از وسایل حمل و نقل عمومی مثل مترو و اتوبوس استفاده کنیم. کارخانه‌ها رو بیرون شهر ببریم. با ماشین مامان و باباها نیایم مدرسه و به جاش پیاده

و با دوچرخه بیایم.

● شما الان با چی میان مدرسه؟

بابام منو می‌رسونه.

● پس چرا خودت عمل نمی‌کنی؟

چون صبح‌ها هوا سرده و مامانم نمی‌دازه.

● با دوچرخه چی؟

مطمئنم که مامانم اجازه نمی‌ده.

● چرا؟

می‌ترسن. می‌گن زمین می‌خورین.

● خونه‌تون کجاست؟

اون سمت پارک نیایش.

● وقتی اعلام می‌شه که هوا آلوده است، از پدر و مادر تون می‌خوانین که شما رو با ماشین

نبرن؟

نه، صبح خسته‌ایم و هوا هم سرده. سخته

پیاده بیایم.

● اکه همه مثل شما فکر کنن، تکلیف

هوای شهرمون چی می‌شه؟

فکر کنم همش مدارس

تعطیل بشه.

● خوب، پس بهتره.

دیکه امتحان هم

نمی‌دین.

نه، خوب نیست

بیست و چهار ساعته خونه باشیم.

حوصلمون سر می‌ره. تازه اکه مدرسه

تعطیل بشه، نمی‌تونیم درس بخونیم و

وقتی بزرگ شدیم، هیچ کاره می‌شیم!

● می‌خوانین وقتی بزرگ شدین، چه کاره

باشین؟

دکتر، مهندس.

● تجویزی هم برای آلودگی هوا دارین؟

باید وقتی هوا آلوده است، تو خونه بمونیم

و نریم بیرون بازی کنیم.

● وقتی هوا آلوده است، چی باید بخوریم؟

لبنیات زیاد باید بخوریم.

● از کی یاد گرفتین؟

از برگه‌ای که خوندیم.

● دیکه چی باید بخوریم؟

تو برگه فقط نوشته بود لبنیات.

● حالا راهکار تون برای مواقع آلودگی هوا

چی؟

باید مدرسه‌ها تعطیل بشه.

● چرا؟

چون دود سرویس‌هایی که بچه‌ها رو میارن

مدرسه و مامان و باباهایی که با ماشین،

بچه‌هاشون رو میارن مدرسه، کمتر می‌شه.

می‌دونین که کلی دانش‌آموز داریم تو شهر

